

V Praze a na vsi

Zdeněk Králíček

Senátoři smetli ze stolu návrh, aby státní orgány mohly provádět kontroly i v územních samosprávných celcích. Jenže dnes se zdá, že důvěra architektů zákona o hlavním městě Praze, s níž aplikovali vztahy mezi občany a obecními správami obcí i do velkých měst, byla lichá. V hlavním městě panují jiné podmínky. „Na vsi“ se lidé dobře znají a málokterý starosta se v malém městečku pustí

do nějakého dobrodružství. V Praze se lidé mnohdy neznají ani na jednom patře paneláku. Absolutní samostatnost městských částí třeba v určování podmínek správy objektů či jejich privatizace vyvolává obavy. Sama argumentace, že lidé nejsou občany Prahy, ale Strašnic, Holešovic či Libně, se zdá být dost nesmyslná. Tvrdošíjně obhajovaný princip je, že hospodaření s miliardovým majetkem si mají samosprávy kontrolovat samy. Je patrně založen na představě, že občané mohou využívat ke stížnostem výbory a komise schválené zastupitelstvem. Potíž je,

že politicky silné koalice se transformují do role občanům nadřízeného orgánu a jistí si svou mocenskou pozici i významným podílem svých „koní“ v rozhodujících výběrech. Odborníci, které třeba deleguje opozice, jsou pak politickým válčováním znechuceni. Neškodí někdy nahlédnout do zápisů o kontrolách vyššího samosprávného celku. Těžko najdete vážnější závěry než „administrativní chyby, během kontrol napravené“. Páni senátoři, proč jste nerozšířili kompetenci státu v kontrole hospodaření samosprávných celků? A bylo to v zájmu občanů?